

Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun - 7553 (14.07.2025 t. 32956 s. R.G.)

Kanun No. 7553

Kabul Tarihi: 10/7/2025

MADDE 1- 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun 47 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Korgeneral ve koramiralliğe yükselebilmek için kuvvet harp enstitüleri komuta ve kurmay öğrenimini başarıyla tamamlamış muharip sınıfı general veya amiral olmak.”

MADDE 2- 926 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinin birinci paragrafında yer alan “36” ibaresi “60” şeklinde, dördüncü paragrafında yer alan “47’ye” ibaresi “75’e” şeklinde değiştirilmiş, (i) bendinin üçüncü paragrafına birinci cümlesinden önce gelmek üzere aşağıdaki cümleler ve (j) bendinin üçüncü paragrafına birinci cümlesinden önce gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Kuvvet Komutanlığına atanan orgeneral-oramirallerin yaş haddi 67’dir. Kuvvet komutanlarının yaş haddi birer yıllık süre ile 72 yaşına kadar Cumhurbaşkanınca uzatılabilir.”

“Orgeneral-oramirallerin yaş haddi birer yıllık süre ile 72 yaşına kadar Cumhurbaşkanınca uzatılabilir.”

MADDE 3- 926 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 51- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte tümgeneral, tümamiral, tuğgeneral ve tuğamiral rütbelerinde bulunan muharip sınıf personelin korgeneral ve koramiralliğe yükselebilmeleri için kuvvet harp enstitüleri komuta ve kurmay öğrenimini başarıyla tamamlamış bulunmak şartı aranmaz.

Harp akademileri öğrenimini başarıyla tamamlayan personel, kuvvet harp enstitüleri komuta ve kurmay öğrenimini başarıyla tamamlamış sayılır.”

MADDE 4- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesine “Müdürlüğü” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya en az %45 sermaye ortağı olduğu şirketler” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Tarım ve Orman Bakanlığında Doğa Koruma ve Milli Parklar Döner Sermayeli İşletmeleri olarak faaliyetlerini sürdüren döner sermaye işletmeleri, Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü Döner Sermayeli İşletmeleri olarak faaliyetlerine devam eder. Tarım ve Orman Bakanlığı Doğa Koruma ve Milli Parklar Döner Sermayeli İşletmelerine ait kadro ve pozisyonlarında çalışmakta olan mevcut personel kadro ve pozisyonları ile birlikte hiçbir işleme gerek kalmaksızın Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü Döner Sermayeli İşletmelerine devredilmiş sayılır. Tarım ve Orman Bakanlığı Doğa Koruma ve Milli Parklar Döner Sermayeli İşletmelerine ait her türlü taşınır, taşınmaz, taşıt, araç, gereç, malzeme, demirbaş, yazılı ve elektronik ortamdaki her türlü kayıt ve doküman ile yazılım uygulamaları, veri tabanı ve hizmet sunucuları, hizmetlerden doğan borç ve alacaklar ile hak ve yükümlülükler hiçbir işleme gerek kalmaksızın Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü Döner Sermayeli İşletmelerine devredilmiş sayılır.

Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünün merkez ve taşra teşkilatlanması tamamlanıncaya kadar bu maddenin yayımı tarihinden itibaren beş yılı geçmemek üzere muhasebe hizmetlerini Hazine ve Maliye Bakanlığı yürütmeye devam eder.”

MADDE 6- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Alanında Bazı Mali Hükümler Hakkında Kanunun mülga 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 39- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, döner sermaye işletmeleri kurabilir.

Bu madde kapsamına giren işletmelere toplam yüz milyon Türk lirası sermaye tahsis edilmiştir.

Tahsis edilen sermaye miktarı Cumhurbaşkanı kararıyla beş katına kadar artırılabilir.

Döner sermayenin işletmelere tahsisi, tahsis edilen miktarların azaltılması veya artırılması Bakanlıkça yapılır.

Döner sermaye, bütçeye konulacak ödeneklerle aynı yardımlar, döner sermaye faaliyetlerinden elde edilecek kârlar, bağış ve yardımlardan oluşur.

Bağış ve yardımlar tahsis edilen sermaye ile sınırlı olmaksızın tahsis edilen sermaye tutarına eklenir.

Döner sermayenin işletilmesinden doğan kârlar, ödenmiş sermaye, tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar döner sermayeye eklenir.

İşletmelerin faaliyet alanları, gelirleri, giderleri ve denetimi ile ilgili hususlar Hazine ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 7- 21/5/1986 tarihli ve 3289 sayılı Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanununun mülga 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Günlük çalışma saatlerinin tespiti

MADDE 31- Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde yer alan gençlik merkezi, genç ofis, yurt, kamp, spor tesisi, sporcu eğitim merkezi, Türkiye olimpiik hazırlık merkezleri ve diğer birimlerde görev yapmakta olan memur ve sözleşmeli personelin çalışma saatleri, hizmetin aksatılmadan yürütülmesini sağlayacak şekilde 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen çalışma süreleri dikkate alınarak Bakanlık tarafından düzenlenir.

Engelliler ile hamile kadın personele ilişkin ilgili mevzuat hükümleri saklıdır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.”

MADDE 8- 3289 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Gençlik ve spor il müdürlüklerine bağlı olarak kurulan gençlik merkezi, genç ofis, yurt, kamp, spor tesisi, sporcu eğitim merkezi, Türkiye olimpiik hazırlık merkezleri ve diğer birimlerde fiilen görev yapan memur ve sözleşmeli personelden sayısı 12.000’i aşmamak üzere gerçekleştirdikleri fazla çalışma karşılığında kendilerine izin verilme imkânı bulunmayanlara, yıllık olarak Hazine ve Maliye Bakanlığınca tespit edilecek azami fazla çalışma saatleri içinde kalınmak şartıyla ve her bir personel için ayda 90 saati aşmamak üzere her bir saat için yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücretinin beş katı tutarında fazla çalışma ücreti ödenir. Bu madde kapsamında ödeme yapılanlara, yaptıkları fazla çalışma karşılığında diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz. Bu ödemeye ilişkin usul ve esaslar Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından belirlenir.”

MADDE 9- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ancak Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından turizm işletmesi belgesi verilen konaklama tesislerinde çalışan işçilerin bu fıkra kapsamında hak kazandığı hafta tatili, işçinin yazılı talebi veya onayı ile hak kazandığı günü takip eden dört gün içinde kullanılabilir. Bu halde işçinin hak kazandığı hafta tatilinde yaptığı çalışmaların günlük normal çalışma süresi kadarlık kısmı fazla çalışmanın hesabında dikkate alınmaz. İşçi verdiği onayı otuz gün önceden işverene yazılı olarak bildirimde bulunmak kaydıyla geri alabilir.”

MADDE 10- 4857 sayılı Kanunun 108 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 108- Bu Kanunda öngörülen idari para cezaları, gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve İş Kurumu il müdürünce verilir. 101 inci ve 106 ncı maddeler uyarınca birden fazla ilde işyeri bulunan işverenlere uygulanacak idari para cezaları işyerlerinin merkezinin bulunduğu yerdeki Çalışma ve İş Kurumu il müdürünce verilir. 101 inci ve 106 ncı maddelere göre verilen idari para cezaları genel hükümlere göre tahsil edilir. 106 ncı maddeye göre verilecek idari para cezası için 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun 20 nci maddesindeki tutarlar esas alınır.”

MADDE 11- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı Cetvelin “B) Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne aşağıdaki satır eklenmiştir.

“47) Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü”

MADDE 12- 17/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 32 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “(I) ve (II) sayılı cetvellerde” ibaresi “(I), (II) ve (IV) sayılı cetvellerde” şeklinde değiştirilmiş ve dördüncü cümlesine “uluslararası antlaşma hükümleri saklı kalmak kaydıyla” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine ve” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun ek 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “14.469” ibaresi “16.881” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 14- 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Meslekî Yeterlilik Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun mülga 20/A maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Vekâlet ve istisna sözleşmesi ile yaptırılacak işler

MADDE 20/A- (1) Özel bilgi ve uzmanlık gerektiren geçici mahiyetteki işlerde; vekâlet veya istisna sözleşmesi ile yabancı danışman ve uzmanların, istisna sözleşmesi ile de yerli danışman ve uzmanların bilgi ve deneyimlerinden yararlanılabilir.

(2) Bunlara yapılacak ödeme tutarı bir ayda, 48.800 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunacak tutarın üç katını aşmamak üzere görevin önem ve niteliği ile çalışılan gün ve saat dikkate alınmak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından tespit edilir.

(3) Bu madde kapsamında özel bilgi ve uzmanlıktan yararlanılması, sözleşme bitiminde kamu kurum ve kuruluşlarında herhangi bir pozisyon, kadro veya statüde çalışma açısından kazanılmış hak teşkil etmez.

(4) Hizmetinden yararlanılacak kişi ve gün sayısı dâhil bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 48- 73 sayılı Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Kurulması ile Kamu Personel İşlemlerinin Yürütülmesine İlişkin Bazı Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin geçici 1 inci maddesinin uygulanması kapsamında, unvanı veya görev yaptığı birim ya da bakanlığı değişenlerden mali hakları hususunda haklarında bu Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 12 nci maddesi veya ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulananlar hakkında anılan düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 16- Bu Kanunun;

- a) 6 ncı ve 15 inci maddeleri 24/6/2025 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- b) 12 nci maddesi 5234 sayılı Kanunun yayımlandığı tarihten sonra yapılan işlemlere de uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- c) 13 üncü maddesi 2025 yılı Temmuz ayı ödeme döneminden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- ç) 14 üncü maddesi 4/6/2025 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- d) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 17- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

13/7/2025

12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının yukarıdaki Kanun ile değiştirilmeden önceki (eski) şekli aşağıdadır.

D Ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen tesislerin Bakanlık tarafından yapılması halinde, ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma geliri ve ücretsiz girişli günübirlik tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarında Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedeller ödenmez. Bakanlık tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesisler, münhasıran Bakanlık Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü veya iştiraki şirketler tarafından işletilebilir, üçüncü kişilere devredilemez ve işlettirilemez.

22/5/2003 tarihli 4857 sayılı Kanunun 108 inci maddesinin yukarıdaki Kanun ile değiştirilmeden önceki (eski) şekli aşağıdadır.

Madde 108 – (Değişik: 15/5/2008-5763/10 md.)

Bu Kanunda öngörülen idari para cezaları, 101 ve 106 ncı maddelerdeki idari para cezaları hariç, gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürünce verilir. (Değişik ikinci cümle: 13/2/2011-6111/79 md.) 101 inci ve 106 ncı maddeler kapsamındaki idari para cezaları ise doğrudan Türkiye İş Kurumu il müdürü tarafından; birden fazla ilde işyerleri bulunan işverenlere uygulanacak idari para cezası ise işyerlerinin merkezinin bulunduğu yerdeki Türkiye İş Kurumu il müdürünce verilir ve genel esaslara göre tahsil edilir. 106 ncı maddeye göre verilecek idari para cezası için, 4904 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin (h) bendindeki tutar esas alınır.

⁽¹⁾ 17/1/2012 tarihli ve 6270 sayılı Kanunun 17 nci maddesi ile bu maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan “iki yüz Yeni Türk Lirası” ibareleri “ikiyüzelli Türk Lirası” şeklinde, (c) bendinde yer alan “biner Yeni Türk Lirası” ibaresi “binikiyüzellişer Türk Lirası” şeklinde, (d) bendinde yer alan “bin Yeni Türk Lirası” ibaresi “binikiyüzelli Türk Lirası”, “beşyüz Yeni Türk Lirası” ibaresi “beşyüzelli Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.